

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Tubæ Militi. 40.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

μὲν ἰσχυροὺς καὶ ἀβασίαν δέ σε ἀγώνια,
ἐξ οἰῶν ἐκπόσθη χερῶν, καὶ πρὸς ἑσπερη-
μύδους μισθούς ἀπαγέρῃ, καὶ πλεῖον ἀ-
μύνας τῆς βλαβείτων ζητήσῃ.

Μάρωνι. λη.

Ξένοι πὶ καὶ ἀλλόκοτον εἶναι σε θη-
ρίον πάντες κομωδῶσιν, οὔτε τραπέ-
ζῃ κολακευόμενον, οὔτε δεσμοῖς ἀ-
γάπης κρατέμενον, ἕτε τῆ τυράννου
σωηθείας χειροῦ μένον, καὶ τοιαῦτα
ἔβειν τῷ θυσιαστικῷ ἔπισηρόμενον.
ἢ τοίνυν ἀρῆσαι τὸ ἀπίθασον, καὶ ἀντι-
θελεῖς φανθῆ ἀνθρωπος ἢ παύσον τιμῶ
καὶ τῆς ἐκκλησίας λοιδόρειαν, σω-
τον ἐργῶν τῆς φεικτῆς λειτουργίας.

Θεοδοσίῳ μονάζοντι. λθ.

Τί θαυμάζεις, ὅτι δι' ἐνδὸς ἀμαρτίαν
καὶ μόνου, ὅλη μαρτίζεται πόλις,
ὅσα καὶ ἐπὶ Δαβὶδ γερόμενον ἔγνωσ.
ἴσται γὰρ ἔπι τῆ εὐθηνία τῆς στρα-
μάτων ὁ ἔξαρχός σου φανεύεται,
εἰς ἀθυμίαν αὐτῶ καὶ χεῖρα κρῖναι τὸ
ὑπὲρ τοῦ ἐλαττοῦται, οὐκ ἀδικῶς πα-
θεύόμενον, ἀλλ' ἐκείνους τὰ ἔπι τοῦ
τῆς οἰκίας πράξεως ὡς λαμβά-
νοντος, καὶ τῆς θείας μακροθυμίας ἀ-
ποτυγχάνοντος, ἀφ' οὗ τὰς τῶ ἀρ-
χῆτος ψήφους, μὴ τοίνυν ἔπισηνηγέ-
ρει ταῖς εὐσεβίαις τῶ, ὡς οἶεται, ἔπι-
σκόπος φανθῆσιν, εἰ δὲ ἐκείνον καὶ
τὸ θυσιαστικὸν λειτουργῶν, καὶ ἡ πόλις
οἰκιστῶν χρεῖται, οἱ γὰρ ἀκρίτως τὸν
ἀνάξιον παρεβαλλόμενοι διχαστοί εἰσι,
καὶ τοὺς πόνους τῆς κάρπων αὐτῶ
φαγεῖν, ἀρετῶν ἀπιμάσαντες, καὶ
κακίαι οὐτω φανεῖν φανεῖται.
μόνοι.

• Τέσσα τραπότης μ.

Οὐκ ἐστὶν ὄπλοφορεῖν ἐν εἰρήνῃ. οὐκ
ἐστὶ χῆμα πολέμου ἔπι μέσης ἀγορᾶς
φευγέειν. οὐκ ἐστὶ ξιφῆρη ἀφ' αὐτοῦ ἐν
πόλει, ἀλλὰ καὶ φόβον καὶ πείραν

cat : vt quæ sublimis quidem & excelsa
stet; verum ob ea mala, ex quibus extracta
est, sempiterno clamore te infectetur, ere-
ptasque mercedes à te expetat, vltionem-
que eorum, qui incommodis ac detrimē-
tis abs te affecti fuerint, poscat.

Maroni. 38.

Nouam quandam ac prodigiosam ferā
te esse omnes dicunt, vt qui nec mensa
demulcearis, nec amoris ac benevolentiae
vinculis coërcearis, nec principis consue-
tudine ac familiaritate subigaris, tantam-
que altari contumeliam accerfas. Aut igitur
indomitam istam feritatem abiura, &
pro bellua hominem te præbeant contumeliam, quæ Ecclesiæ inuritur, siste atque
comprime, teipsum videlicet à tremendo
sacrificio remouens.

Theodosio Monacho. 39.

Quid miraris ob vnus ac solius pecca-
tum vniuersam urbem flagris affici, quem
admodum etiam Dauidis tempore conti-
gisse non ignoras. Nam cum ob rerum co-
piam, florentemque statum, Princeps in-
folescit, ad ipsius mœrorem & condem-
nationem subditi deprimuntur. Nec verò
illi iniquè castigantur: verum vnusquis-
que actionis suæ præmia recipit; ac pro-
pter Principis calculos diuina longanimitate
orbatur. Quamobrem ne Episcopi,
vt putat, Eusebij vitiis patronum te præbe-
quod propter eum, & altare ministris, &
ciuitas incolis careat. Nam qui temerè ac
sine iudicio indignum hominem elegerunt,
digni sunt qui laborum suorum fru-
ctus edant; vt qui virtutem contempserint,
atque improbitatem ita perspicuè
elegerint.

Tuba Militi. 40.

In pace arma gestare minimè decet, nec in
bellicum habitum in medio foro circun-
ferre, nec in ciuitate cum ense versari, ve-
rum & terrorè, & eiusmodi experimentum

B ij

in bello aduersus hostes exercere. Quare si bellico habitu delectaris, ac præconis voce celebrari, statuâque consequi cupis, ad exercitum, qui cum barbaris pugnat, te confer: ac non militia fugam pecuniis redimens, domique desides, bellum illic debitum, hîc tanquam per ludum adumbra.

Philippo Monacho. 41.

Leporis
et veri
monachi
dissimi-
litudo.

Leporem meticulousum animal, & naturâ timidum, hoc perpeti aiunt, vt ex cubili in cubile subinde migret, propterea quod ad omnem motum & clamorem perturbetur. At non item monachum, qui fiduciam in Deo positam habere, ac Sion, tanquam montem, conscendisse debet. Quid igitur, pro eo quod Domino tutò inniti, ac erucem religiosæ vitæ comitem habere debebas, loca subinde commutas; pinguiorem potius, vt videtur, mensam, quam firmiorem ac solidiorem eruditionem quærens? Ac tibi, ni fallor, istud continger, vt omnibus Israëlitis vrbibus, atque omnibus terræ recessibus, cum huiusmodi ventre atque animi instituto, peragrat, Euripus quidam sis, omni nidoris ciborum vento circumactus, ac perpetua instabilitate laborans.

Archontio Monacho. 42.

εφα. 6.

Esaïas, vir summa perspicacia præditus, carbonem ex altari forcipe tulit, Domini nostri incarnatione clarissime perspicuens. Per carbonem enim, quem cernebat, diuina essentia significabatur. Per forcipem autem, ea peccati expers caro, quam ex nobis sumptam sibi copulauit. Contigit autem Esaïæ labia, ipsiusque peccata purgavit, atque vniuersæ videlicet humanæ naturæ. Nam verbi cum humana natura coniunctio, quæ nullis verbis explicari potest, modo diuinitati consentaneo vniuersi mundi peccata sustulit.

ποιούτω εν πολέμω χ' αντιπάλων γυμνάσει. ειοὺ χήμαπ χάρεις πολεμικῶ, χη ἀναρροσηαν χη ψηλων ἔπιτυχεν ἀξιοις, εἰς τὸ στρατόπεδον τὸ μαχόμενον τοῖς βαρβάροις κατάβηθι, χη μὴ χηήμασιν ἐξωνέμνος τὼ σκῦθεν φυγην, χη οἴκοι μύρων, ἐν ταῦθα παύζε τὸν ἐκεῖ χρεωφύ- μόνον πλέμενον.

Φιλίππου μοναχῶ. μα.

Τὸν λαγῶν, τὸ κατάφοβον ζῷον ἐφύσει δειλόν, σκῆνο φασὶν ὑπομῆρον, τὸ κοίτιω σκκοίτης ἀμείβειν, πρὸς πᾶσαν κίνησιν ἐβῶνι ταρασσόμενον. ἀλλ' οὐχὶ μοναχόν, τὸν ἐπὶ κύριον πεποιθένον ὑφέιλοντα, καὶ ὡς ὄρος Σιών βεβακένον. τί τοίνυν χηαλιπὼν τὸ ἐρείδεσθαι ἀσφαλῶς ἐπὶ κύριον, καὶ σωρὸν ἔχειν, τὼ ἀκόλυθον ἀσκησιν. τὸπον μετὰβάλλεις ἐκ τόπῳ, μᾶλλον, ὡς εἰοικε, πρᾶπτεζαν ἀβροτέραν, ἀλλ' ἐπαιδέωσιν σερρότεραν ζητῶν. καὶ συμβήσεται σοι, ὡς οἰμῆ, πᾶσας τὰς πόλεις τοῦ ἰσραήλ, καὶ πᾶσας τὰς ἐχαπὰς τῆς γῆς μετὰ ποιούτης γαστρος, ἐ γνώμης ἀφείοντα, εἰς ἵπον εἶναι πνα, παντὶ ἀνέμῳ κνίσης ἀειφερομῶν, ἐ μέχει παντὸς ἀστατουῦτα.

Ἀρχοντίου μοναχῶ. μβ.

Τῇ λαβίδι ἔλαβεν ὁ διορατικώτατος Ησαίας τὸν ἐκ τῆ θυσιαστικῆς ἀνθερα, τὼ τῆ κυρῆς ἡμῶν ἐκαθρόπῃσιν θεωρῶν τηλαυγέστατα. ἀνθεραξ ἡ θεία ἐωρᾶτο ἕσια. λαβίς δὲ ἡ ἐξ ἡμῶν αὐτῆ ἐνωθεῖσαι ἀμαρτητος σάρξ. ἤλατο δὲ τῆς χηιλῶν Ησαίῳ, ἐ τὰς αὐτῆ σκῆθηρει ἀμαρτίας, τὰς πᾶσης τῆς ἀνθρωπείας φύσεως δηλονότι. ἡ γὰρ ἀρρητος τῆ λόγῳ πρὸς τὸ ἀγράφον ἐνωσις ἤρε θεοσρεπῶς τὰς τῆ κόσμῳ παντὸς ἀμαρτίας.

Ερ.